

Sygn. akt III CSK 155/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa A. B.
przeciwko F. S.A. w C.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2015 r. Sąd Okręgowy w K. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 424 730 zł tytułem pozostałej części wynagrodzenia za dostarczenie umówionych licencji na oprogramowanie wspomagające zarządzanie przedsiębiorstwem i wspomagające prace projektowe, wdrożenie oprogramowania w przedsiębiorstwie pozwanej oraz przeszkolenie pracowników, z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2013 r., a w pozostałej części oddalił powództwo.

Po rozpoznaniu apelacji pozwanej Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 grudnia 2015 r. przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 210 041,78 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 września 2013 r., oddalił powództwo i apelację w pozostałej części oraz orzekł o kosztach postępowania za obie instancje.

Powód w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ §1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, w ocenie skarżącego, jest związana z uwzględnieniem zarzutu potrącenia kwoty 242 310 zł bez zbadania czy odszkodowanie w tej wysokości odpowiada kosztom celowym pozwanej i ekonomicznie uzasadnionym, ustalonym bez zasięgnięcia opinii biegłego, w oparciu o zeznania w charakterze świadka osoby, która wykonywała prace na rzecz pozwanej, co oczywiście naruszało art. 6 k.c. i art. 278 k.p.c. w związku z art. 361 § 2 i 363 k.c. Pozwaną obciążał obowiązek wykazania poniesienia szkody i jej wysokości, w odniesieniu do objętych zarzutem potrącenia wydatków celowych i niezbędnych na wykonanie wyszukania plików konstrukcyjnych C. w komputerowej bazie danych, a następnie „wpisanie” ich do „systemu” S.. Pomimo tego nie został zgłoszony ani przeprowadzony dowód z opinii biegłego. Nie doszło także do zastosowania przez Sąd Apelacyjny art. 362 k.c., pomimo ustalenia, że poszkodowana przyczyniła się do powstania szkody. Odszkodowanie uwzględnione zostało wraz z podatkiem VAT, chociaż nie powinno ono obejmować tego podatku w zakresie, w jakim pozwana mogła obniżyć podatek

należny o kwotę podatku VAT naliczonego przy nabyciu towarów i usług w celu naprawienia szkody. Wysokość szkody ogranicza się do kwoty netto. Nie było zatem podstaw do uwzględnienia w ramach zarzutu potrącenia podatku VAT.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna została ukształtowana jako nadzwyczajny środek prawny, służący od prawomocnych orzeczeń, którego celem jest ochrona interesu publicznego, polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Założenie to może być zrealizowane jedynie poprzez powołanie i uzasadnienie istnienia co najmniej jednej z przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie jest rolą Sądu Najwyższego, nie będącego trzecią instancją sądową, korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej sprawie, nawet gdyby w rzeczywistości miały one miejsce.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej objęta art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymagała od skarżącego wykazania, że zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych dociekań. Naruszenie prawa powinno mieć charakter szczególny i kwalifikowany (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.). Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Brak w nim przekonującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego orzeczenia. Wynik badania wniosku i jego argumentacji, na tle podstaw skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego wyroku, nie prowadzi do oceny, iż stanowi ono konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa procesowego, które współkształtowały jego treść. W szczególności nie stanowiło naruszenia przepisów postępowania określenie wysokości wierzytelności objętej zarzutem potrącenia w oparciu o poniesione przez pozwaną koszty niewykonanego przez powoda zakresu umowy.

Nie doszło do oczywistego i rażącego naruszenia art. 362 k.c. Zarzut niezastosowania tego przepisu skarżący wywodził z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, której przypisał błędne znaczenie, skoro Sąd Apelacyjny stwierdził, że to powód przystąpił do zawarcia umowy, a następnie jej realizacji bez powzięcia we właściwym zakresie wiedzy co do stanu baz w komputerach pozwanej i sposobu ich prowadzenia. Stwierdzenie występowania „bałaganu” w tych zakresach działania pozwanej było przecież przyczyną zawarcia umowy. Tak wynagrodzenie powoda, jak i należność objęta zarzutem potrącenia były ustalone wraz z podatkiem od towarów i usług, co umożliwiało stronom właściwe rozliczenie tego podatku.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.